

Θεσσαλονίκη: Μια διαφορετική περιήγηση στην πόλη μέσα από ντοκιμαντέρ φοιτητών της Αρχιτεκτονικής

/ [Γενικά](#)

Μια διαφορετική περιήγηση σε χώρους της Θεσσαλονίκης, που δεν έχουν να επιδείξουν μεγάλο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, ωστόσο έχουν να πουν μια ξεχωριστή ιστορία και αποκτούν υπόσταση λόγω της χρήσης τους στο μεταβαλλόμενο σύγχρονο περιβάλλον, επιχειρούν φοιτητές του τμήματος Αρχιτεκτόνων του ΑΠΘ.

Μέσα από μικρής διάρκειας ντοκιμαντέρ (8-10 λεπτών), προσπαθούν να καταγράψουν τον τρόπο με τον οποίο βιώνονται και λειτουργούν σήμερα γνωστοί και άγνωστοι χώροι, ακόμα και τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν κάποια στιγμή στο παρελθόν, μέσα από την οπτική των χρηστών, ενοίκων, θαμώνων ή των γειτόνων τους.

Πρόκειται για ιστορίες χρήσης που αφορούν την γνωστή Βίλα Καπαντζή, τον παλιό συνοικιακό κινηματογράφο «Αστήρ», την σκεπαστή αγορά Μοδιάνο, μικρομάγαζα

του κέντρου, παλαιοπωλείο χρησιμοποιημένων βιβλίων και παιχνιδιών, παραδοσιακό καφενείο, πολυχώρους κ.α.

Τα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο του μαθήματος «Το ντοκιμαντέρ στην Αρχιτεκτονική», κατά το χειμερινό εξάμηνο 2016-2017, και θα παρουσιαστούν σε αυριανή εκδήλωση (Τετάρτη 31 Μαΐου, στις 19.00) στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης με τίτλο «Αρχιτεκτονικά Βλέμματα: φοιτητικά ντοκιμαντέρ για την πόλη και την αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη», που πλαισιώνει την έκθεση «Πανεπιστημιούπολη ΑΠΘ 90+ χρόνια λειτουργίας. 100+ χρόνια χωρικού σχεδιασμού».

«Τα έργα των φοιτητών εικονογραφούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη διαπλοκή της αρχιτεκτονικής με την κινούμενη εικόνα αλλά και τη δυνατότητα να αρθρωθεί ένα συνεκτικός λόγος για τη σύγχρονη πόλη μέσα από τον κινηματογράφο» δήλωσε στο ΑΠΕ - ΜΠΕ ο διδάσκων του μαθήματος, αρχιτέκτονας μηχανικός, Σταύρος Αλιφραγκής, που επιμελήθηκε την έκθεση.

Όπως εξήγησε, στόχος της δημιουργίας δεν ήταν τόσο η αρχιτεκτονική αισθητική των χώρων ή των κτιρίων που παρουσιάζονται, αλλά ο τρόπος που χρησιμοποιούνται και βιώνονται μέσα στο σύγχρονο αστικό περιβάλλον, σε περίοδο κρίσης, και πως ενδεχομένως μεταβάλλονται μέσα στο πέρασμα των χρόνων. «Πρόκειται για χώρους που αποκτούν ιδιαίτερο νόημα από τους ίδιους τους χρήστες τους» είπε.

Από το σύνολο των ντοκιμαντέρ θα παρουσιαστούν εννέα έργα. Το κτίριο όπου σήμερα στεγάζεται το φροντιστήριο «Μορφές» στην οδό Ι.Δραγούμη και Πάικου, ένα από τα εκλεκτιστικά κτίρια που στέκεται ελεύθερο στον περιβάλλοντα χώρο.

Τον πολυχώρο «Μπενσουσάν Χαν», στην οδό Εδέσσης, στα Άνω Λαδάδικα, που χτίστηκε μεταξύ 1894 και 1907. Το ισόγειο του κτιρίου είχε εμπορική χρήση και ο πάνω όροφος χρησιμοποιούνταν ως κατοικία, ενώ σήμερα έχει μεταποιηθεί χωρίς πολλές επεμβάσεις, διατηρώντας μία ατμόσφαιρα μυστηρίου, και φιλοξενεί εκθέσεις, καλλιτεχνικές δράσεις, χάπενινγκ.

Επίσης στην οδό Ι.Δραγούμη, ένας πελάτης μάς ξεναγεί στον μικρόκοσμο της αποθήκης παιχνιδιών «Φειδίας». Ανάμεσα σε παλιά βιβλία και χρησιμοποιημένα παιχνίδια αφηγείται την ιστορία της επιχείρησης και πως επιβίωσε στο πέρασμα των χρόνων.

Η αγορά Μοδιάνο (έργο του 1922, του πολιτικού μηχανικού Ελί Μοδιάνο και του αρχιτέκτονα Ζακ Ολιφάν) δεν χρειάζεται συστάσεις. Η ομάδα των φοιτητών αποτυπώνει τις εναλλαγές της «κίνησης» από το πρωί μέχρι το βράδυ και τις

όψεις των εγκαταλειμμένων μαγαζιών.

Παρομοίως, σε ένα ξεχασμένο από τον χρόνο ημιυπόγειο κατάστημα νημάτων και νεωτερισμών της οικογένειας Τριανταφυλλίδη, περιγράφονται αναμνήσεις δύο γενιών στο πέρασμα του χρόνου, μέσα σε πλήθος χρωμάτων και σχημάτων.

Ο «ξεχασμένος» θερινός και χειμερινός κινηματογράφος «Αστήρ» στην Τούμπα, ανασύρει αναμνήσεις ενός θαμώνα, ενώ το ντοκιμαντέρ για την βίλα Καπαντζή, συνδυάζει τρεις διαπλεκόμενες ιστορίες για τις χρήσεις της ως φυσικός χώρος θεατρικής παράστασης, ως σχολείο (1954), και ως χώρος πολιτισμού από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Τράπεζας της Ελλάδος.

Δύο ακόμη έργα παρουσιάζουν την υποβάθμιση ενός συνοικιακού δημοτικού γηπέδου μπάσκετ και την λειτουργία ενός παραδοσιακού καφενείου.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ-ΜΠΕ